

Warszawa, dnia 30 kwietnia 2025 r.

PU.8361.462.2024

DECYZJA PO.166.C.112.2025.JG

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy

Monice Michałowskiej

prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: MONIKA MICHAŁOWSKA

karę pieniężną w wysokości **1 000 zł** (słownie: tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług.

W toku kontroli przedsiębiorcy, w sklepie Żabka Z8008, przy ul. Targowej 80/82 w Warszawie, zakwestionowano 9 partii towarów z uwagi na brak uwidocznienia ich cen i cen jednostkowych, ponadto w przypadku partii towarów objętych obniżką „-30%” ceny były uwidocznione w sposób niejednoznaczny oraz budzący wątpliwości, ponieważ wskazane wartości nie stanowiły rzeczywistej ceny towarów co narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Ponadto narusza § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776) – szczegóły zawiera uzasadnienie.

U Z A S A D N I E N I E

W dniach 14-18.11.2024 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie, przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy Moniki Michałowskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą: MONIKA MICHAŁOWSKA.

W toku kontroli przeprowadzonej w sklepie Żabka Z8008, przy ul. Targowej 80/82 w Warszawie, zakwestionowano 9 partii towarów tj.:

1. Baton proteinowy o smaku kokosowym DZIK 72 g,
2. Gummy rozpuszczalne o smaku owocowym MAOMAM 140g,
3. Orzeszki długo prażone Fenix 220g,
4. Czekolada CHOCTOPUS CHOCTO WAFEL 80g,
5. Czekolada CHOCTOPUS Biała 80g,
6. Czekolada CHOCTOPUS mleczna Bąbelkowa 75g,
7. Czekolada CHOCTOPUS biała bąbelkowa 75g,
8. Pierogi ruskie 320g,
9. Szamam Kotlet schabowy 400g.

W miejscu sprzedaży detalicznej ww. towarów, stwierdzono brak uwidocznienia ich ceny i ceny jednostkowej (dot. poz. 1-7), ponadto w przypadku 2 partii towarów objętych obniżką „-30%” (dot. poz. 8-9) ceny były uwidocznione w sposób niejednoznaczny oraz budzący wątpliwości, ponieważ wskazane wartości nie stanowiły rzeczywistej ceny towarów. Powyższe narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Za cenę, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, uznaje się wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. Natomiast stosownie do art. 3 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, za cenę jednostkową towaru lub usługi uznaje się cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru lub określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

W myśl przepisu § 4 ust. 1 pkt 2 ww. rozporządzenia, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za: kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy do przestrzegania ww. obowiązków zobowiązany jest przedsiębiorca. Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że przedsiębiorca Monika Michałowska prowadząca działalność gospodarczą pod firmą: MONIKA MICHAŁOWSKA poprzez brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych (dot. poz. 1-7), ponadto w przypadku 2 partii towarów objętych obniżką „-30%” (dot. poz. 8-9) ceny były uwidocznione w sposób niejednoznaczny oraz budzący wątpliwości, ponieważ wskazane wartości nie stanowiły rzeczywistej ceny towarów, nie wykonał obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, tj. uwidocznienia cen i cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

W związku z powyższym pismem z dnia 09.04.2025 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 kpa, zawiadomił kontrolowanego przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, z tytułu niewykonania

obowiązku wynikającego z art. 4 ust.1 ww. ustawy. W zawiadomieniu stronę pouczone o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

W piśmie z 23.04.2025 r. (data wpływu: 25.04.2025 r.), zatytułowanym „odwołanie” Strona oświadczyła, że chciałaby się odwołać od decyzji o nałożeniu kary finansowej, gdyż nie miała wpływu na etykiety, ponieważ są one w standardzie Sklepu Żabka” i podkreśliła, że drukuje jedynie etykiety z systemu „żabkowego”. Ponadto zwróciła się z prośbą o pozytywne rozpatrzenie pisma.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę wyjaśnienia strony i w pierwszej kolejności informuje, że pismo strony nie może zostać uznane za odwołanie w rozumieniu kpa, bowiem zostało wniesione w toku postępowania administracyjnego przed wydaniem decyzji. W tej sytuacji pismo to zostało potraktowane jako stanowisko strony w przedmiotowej sprawie. Odnosząc się do argumentów podniesionych w piśmie organ zauważa, że odpowiedzialność wynikająca z popełnienia deliktu administracyjnego ma charakter obiektywny. Okoliczności towarzyszące naruszeniu prawa takie jak specyfika prowadzonej działalności (brak wpływu na wydruki etykiet), nie mają wpływu na prowadzenie postępowania administracyjnego oraz przypisanie odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązku. W toku kontroli jednoznacznie stwierdzono stan naruszający przepisy prawa, co jest wystarczającą przesłanką do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Podkreślić należy, iż przedsiębiorca jako profesjonalny, a ponadto doświadczony uczestnik obrotu powinien mieć świadomość obowiązujących przepisów prawa w zakresie prowadzonej przez siebie działalności i tak ją zorganizować, aby sprostać ich wymaganiom. Zgodnie z Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 sierpnia 2022 r. II GSK 541/19 „Nawet jednorazowe naruszenie obowiązków, określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług stanowi delikt administracyjny. Natomiast z mocy art. 6 ust. 1 tej ustawy, każdy przedsiębiorca, dopuszczający się takiego deliktu, podlega administracyjnej karze pieniężnej. Okoliczności konkretnego naruszenia tych obowiązków, mają jedynie znaczenie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej. Niewątpliwie właściwy organ administracji, określając wysokość kary, winien uwzględnić zarówno stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, jaki dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu (art. 6 ust. 3 tej ustawy). Tym samym należy uznać, iż udokumentowane ustalenia kontroli są w pełni wiarygodne i prawidłowo odzwierciedlają stan faktyczny (teza analogiczna w wyroku NSA z dnia 21 czerwca 2016 r. sygn. II OSK 2568/14).

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia, dotychczasową działalność przedsiębiorcy w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary wziął pod uwagę przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ww. ustawy i zważył, co następuje:

Stopień naruszenia obowiązków (charakter, waga, skala, czas trwania naruszenia):

W miejscu sprzedaży detalicznej stwierdzono brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych (dot. 7 partii towarów), ponadto w przypadku towarów objętych obniżką „-30%” (dot. 2 partii towarów) ceny były uwidocznione w sposób niejednoznaczny oraz budzący wątpliwości, ponieważ wskazane wartości nie stanowiły rzeczywistej ceny towarów co stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług. Mimo, że stwierdzone naruszenie dotyczyło nieprzeważającej liczby asortymentów towarów sprawdzonych w toku kontroli (9 na 420 sprawdzonych artykułów) to należy zauważyć, że brak uwidocznienia ceny i ceny jednostkowej uniemożliwiał ich bezpośrednie poznanie konsumentowi i porównanie cen. Tym samym konsument pozbawiony został ważnych informacji, na podstawie których dokonuje zakupu. Ponadto w przypadku dwóch produktów wskazane wartości nie stanowiły rzeczywistej ceny towarów, co wprowadzało konsumenta w błąd i mogło doprowadzić do podjęcia niewłaściwej decyzji o zakupie. Mając na uwadze powyższe interes konsumenta został naruszony w istotny sposób. Naruszenie zostało stwierdzone 14.11.2024 r. W toku kontroli naprawiono nieprawidłowości.

Dotychczasowa działalność podmiotu, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków:

W oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, ustalono, że przedsiębiorca rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej 23.09.2013 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie stwierdził wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów z zakresu obowiązku informowania o cenach. Strona nie poinformowała o uzyskaniu korzyści majątkowych ani o poniesieniu strat w związku ze stwierdzonym naruszeniem.

Wielkość obrotów i przychodu:

Przedsiębiorca nie poinformował o wielkości przychodów i obrotów za rok ubiegły.

Sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE:

Powyższa przesłanka nie ma zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa, organ wymierzający karę pieniężną odstępuje od jej nałożenia i poprzestaje na pouczeniu, jeśli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa. Znikomość wagi naruszenia prawa rozumiana jest jako stan, który wywołał jednostkowe i nieznaczne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków tych w ogóle nie wywołał i wywołać nie mógł (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019). Pomimo zaprzestania naruszania prawa, w ocenie organu nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, ponieważ jak wykazano powyżej w przedmiotowej sprawie waga naruszenia nie była znikoma. Nie ma także zastosowania regulacja przepisu art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie na stronę nie została uprzednio nałożona sankcja przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia

od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Organ zauważa, że charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia. Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Wskazać przy tym należy, że usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19). W przedmiotowej sprawie, przedsiębiorca zaprzestał naruszenia, jednakże nie usunął skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe naruszenie prawa, stwierdzone w dniu kontroli, nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania przysługujących im istotnych informacji.

Biorąc pod uwagę przesłanki określone w art. 6 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług oraz wymogi określone w art. 8 dyrektywy 98/6 WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L Nr 80, s. 27, ze zm.), kary za naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, kara pieniężna może być wymierzona do wysokości 20 000 zł.

Mając na uwadze ww. przesłanki, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, iż przedsiębiorcy: Monice Michałowskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: MONIKA MICHAŁOWSKA za naruszenie obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, należy wymierzyć karę pieniężną przewidzianą w art. 6 ust. 1 ww. ustawy w wysokości 1000 zł.

W związku z powyższym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, karę pieniężną w kwocie **1 000 zł** stanowiącą dochód budżetu państwa, strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: **NBP O/O Warszawa Nr 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000**, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

W myśl art. 8 ust. 1 ww. ustawy, do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r.

poz. 111). Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej, od której zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy, naliczane są odsetki za zwłokę.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229), art. 127 § 1 i § 2 kpa oraz art. 129 § 1 i § 2 kpa, od niniejszej decyzji stronie postępowania służy prawo odwołania się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa.

Z up. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Agnieszka Cieślik

Z-ca Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. p.
2. aa.

